

«Hvordan kan partene i SMM bidra til at KM vedtaket om personlig givertjeneste og forbruksmønstre skal bli virkelighet?»

Jfr. Kirkemøtets vedtak KM 07/12 1a:

«Kirkemøtet oppfordrer Dnks medlemmer til disippelskap og etterfølgelse:

-Søke Kristus

-dele troen

-vise omsorg for vår neste

-og for skaperverket.

Kirken utfordrer derfor alle sine medlemmer(3.7 mill.) til personlig givertjeneste og forbruksmønstre som bidrar til global rettferdighet og vern om skaperverket.»

Det er egentlig et ganske morsomt tema å få. Jeg er i likhet med mange av dere veldig involvert i det inntektsskapende arbeidet. Jeg synes det er flott at kirkemøte løfter opp dette tema. Aller først har jeg lyst til å si at jeg ikke opplever vedtaket slik at kirken må få sine medlemmer til å bli personlige givere til menigheten, men som et bidrag til global rettferdighet og vern om skaperverket. Når det er sagt, så er det derimot ingen tvil om at norske menigheter også er avhengige av å få økt sin givertjeneste. Flere og flere funksjoner blir lønnet direkte i norske menigheter. Derfor vil også dette være et av menighetens store dilemma, Egen drift versus misjon og global rettferdighet.

Misjonsorganisasjonene har i norsk historie vært den viktigste bidragsyteren for at kristne i Norge i dag faktisk har en givertjeneste, i alle fall ovenfor de som er medlemmer i den norske kirke. For frimenighetene har det stilt seg annerledes, iom at de faktisk har måttet lønne egne ansatte. Misjonsorganisasjonenes utrettelige arbeid for å informere om evangeliets fremme og ikke minst minne misjons- og kirkefolket om hvor urettferdig verdens ressurser er fordelt, har gjort at svært mange både innenfor og utenfor de kristne kretser har en giverrelasjon. Misjonsorganisasjonene drev i mange tilfeller et godt bistandsarbeid lenge før Norad var påtenkt!

De fleste av oss, også Aeropagos har jeg forstått, er fortsatt helt avhengige av gode giverrelasjoner for å kunne drive videre. Misjonsalliansen har rundt 20.000 faste givere, det er gullet vårt, på dem hviler hele vårt økonomiske fundament. Vi er vant til å leve med dette. Partene i SMM er vant til å tilpasse vår virksomhet i forhold til det vi klarer å få inn. Noen av oss får en del i statsstøtte, men dette er i første rekke til prosjekter ute og kan i svært liten grad

benyttes til å lønne våre ansatte. «Nød lærer naken kvinne å spinne!» Spørsmålet er om det er noe annet en nød som kan lære den norske kirke å samle inn penger!

IMI kirken sto ovenfor store økonomiske utfordringer her for en stund siden. Noen i menigheten sto på for at mer av kollekten skulle gå til menigheten, slik vi har sett tendensen også i mange av de menighetene vi samarbeider med. Martin Cave som er en visjonær kar, tok da til orde for det motsatte; «Vi gir bort alt» Alle kollekter skal gå til andre. Driften av menigheten må dekkes av tiende, ofringene gir vi bort. Tiende har etter det jeg forstår økt betraktelig, og ofringene har økt enda mer. Utrolig å se hvilken effekt dette har fått.

Misjonsorganisasjonene vil fortsatt ha behov for den givertjenesten vi har. Vi kjemper hver eneste dag for finne ut hvordan vi kan øke denne. Vi har sikkert mye å lære den Norske kirke i forhold til hvordan de kan øke givertjenesten. Men skal de klare det, er jeg overbevist om at det ikke må gå på bekostning av deres engasjement utover mot verden. Bare når dette engasjementet er på plass tror jeg at de vil ha mulighet til å styrke givertjenesten mot sine egne menigheter.

Å få med den unge generasjonen opplever jeg er vår største utfordring. Mange av oss er oppvokst på bedehuset hvor vi til stadighet fikk dette innprentet. Å utvikle konsepter som venner de unge til en givertjeneste mens vi har kontakt med de, er utrolig viktig. I dag får flesteparten av ungdom bankkort fra de er 15 år. Har lyst å berømme Acta for sitt Kompis opplegg som er et godt bidrag.

Jeg er en av de som har snakket en del om vår tids største utfordring; nemlig vårt forbruksmønster. Jeg har brukt ordet grådighet en del, og har vel funnet ut at det fungerer ganske dårlig, selv om det er aldri så sant! På fredag hadde vi besøk av Henrik Syse som snakker om måtehold. MÅTEHOLD. Det norske folk har vært et måteholdende folk. Vi har vært forsiktige med å bruke altfor mye penger på oss selv. Jeg tror både vi og kjerka må bli enda flinkere til å holde opp denne verdien. Verden tåler ikke at alle lever som oss nordmenn.

Jeg tror ikke jeg skal si noe mer. Tror det for samtalen videre er viktig å holde fast på følgende 2 forutsetninger

1. Menighetene trenger å styrke sin givertjeneste
2. Misjonsorganisasjonene trenger akkurat det samme.

Utfordringen blir å spille på lag, hvordan kan vi få det til!